

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Et vanskeligt Valg (Holger-Madsen, DK, 1914).
Nordisk Films Kompagni.

Ns 1108/a (pdf: p. 2-21)
Ns 1108/b (pdf: p. 22-34)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Gædet og vort Hjerte.

Resumé.

Hily, Bankier Grants lætter gaar paa Malerskole og har det forelsket sig i den fattige, men meget lovende unge Maler, Paul Floek. En Dag, da et lille Gæde mellem Admirationerne i Atelieret har sat dem begge i Steemning, finder de hinanden, unge, glade og haabefulde.

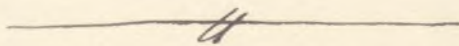
Da Hily, fyldt af det forunderligt nye, vender hjem, finder han sin Fader dybt nedbøjet. Han fortæller ikke Grunden, men bliver, trods alle hans Forsøg paa at berolige hende, ved at være angstelig. Om Aftenen kan han ikke sove, men lister, iført sin brede Natdragt, ned og finder Faderens Afskeds brev til hende; han maa dog, selv han har ikke alene røineret sig, men ogsaa forbrøgt Penge, betroede ham af en Ungdomsven, Fabrikant Werner. Hily styrter ind til Faderen og vinder ham tilbage til hivet ved at love, at hun vil gaa til Werner og tale sin Fader Sag. — Den rige Werner er en Kunstmæcen, og uden at Hily aner det, støtter han hendes Ven Paul Floek under hans Arbeidstid. Vi overværer en Scene mellem disse to, hvor Werners Grobessse træder klart frem. Da Hily bliver ene med Werner og under Taarer fortæller, hvorledes hendes Fader har bedrøjet ham, da fører han først forbudt op: den Lov havde han ikke ventet, ikke forjænt. Men Hily beder saa vorende, at den allerede gaaende, men endnu ungdommelige Rigmand betages af hendes Ungdom og Skønhed og lover at glemme alt. — Grant og Hily begynder et nyt Liv, i ærlig Fattigdom, men Hily er glad og nøjsom. En Kommer der pludseligt en Indbydelse til Bal hos Fabrikant Werner, til begges store

Overraskelse. Ogsaa Poul Floock er indbud. Under Festen legger
Werner ikke skjul paa sin Forelskelse, og Poul Floock tager floedet
af Skingge og forcermer Hily. Werner og Grand finder hinanden
som i gammel Dage og bliver snart enige, at Hily skal knytte dem
endnu nærmere sammen. Grand taler ivrigt Werners Loy til sin Datter
og Rigdommen finder honde; him har jo selv kendt den i gamle Dage.
Desuden er him, for Faderens Skyld, Werner i høj Grad taknemlig. Him
giver efter, men med tungt Hjerte. — Hily opsiger Poul Floock paa
hans ublyggelige, fattige Kristkammer for at give ham alt. Poul
kommer jublende hjem: han har faaet Guldmedaille og Rycerstipen-
dium, men Hily maa trække paa Smilebaandet. 'Gleder det, mod
den Rigdom, Werner kan byde? Uden at sige ham hele Sandheden
efterlader him ham i Fortvivlelse. — Werner kender Hily til en
Kortur i sin elegante Vogn. Hily drages igen ind under Rigdommens
Trylleri. Men paa Korturen møder him sine unge Kunstner-
kammerater, der kommer fra Kroen med fiske Grene. Ungdom-
men drager hende jublende forbi, og him maa kæmpe for ikke
at hælde af Hængsel. — Deklarationen skal frejaa ved en Haver-
fest hos Werner. Gæsterne aner det, men ved intet sikkert, heller
ikke Poul Floock, der paa Fods er kommet. — Da netop som Hily
træder nedad Hævestoppen ved Werners Arm, smider him, et
støjt Fald. Afmægtig bæres him hen paa en Bænk. — Da bryder
Poul Floock, der troer hende død, frem, skyder alle tilside og saa
Werner og kaster sig i sanseløs Loy ved hendes Side. Werner
er bedrøvet, men forstaaente paa dem. — Hily kommer sig, men
langsomt. Hysteren til at leve mangler. Faa hendes Fødselsdag Besøge
hendes Kunstnerkammerater hende. Ogsaa Werner kommer og skæn-
ker hende et kostbart Smykke. Hily er him halvt glad. Da gaar
Werner ind og bringer Poul Floock ind tilbage som den bedste Fød-
selstagsgave. Jublende fælder de sig i hinandens Arme. Men i

noeste Gæbelik fortaar de hvilket Offer Werner har bragt,
den største af alle de Velgerninger, den noble Mand har
overvældet dem med. De faar lige Tid at take for hans
Tars og mandig glider ud af Løen. Poul og Hily er tilboje,
omgivet af Ungdomskæren, saaledes som vi i første Scene saa
dem, men de mellem liggende Begivenheder har modnet
deres Rærlighed: de er de samme, men littede i Livets
Spole. ▽

1.

Gildet og rodt Hjerte.

Kænespil i 30. Scener.

Personer:

Bankier Grant

Hily, hans Datter.

Fabrikant Werner.

Kunstnere Poul Holck.

Kunstnere, Selskabsbestyrer o.s.f.

1.
1 Scene.

1. Scene.

[Unge Kunstnere]

Et Atelier. Stoffelie opstillede. 4 Herrer og 2 Damer, deri blandt Hily og Poul Holck.

Poul Holck står paa en Stol og svinger med et Glas. De andre sidder rundt paa Bordene og applauderer ham livligt. Med store Fagter priser han Kunstens Skønhed og Kunstnernes Hvir, trods Fattigdommen - han peger paa sin livslidende Frakke og taler med en ynkkelig Mine Peger op i sin Hæand. De andre ler og jubler og, da han springer ned af Stolen, holder de sine Glas frem og blinker med ham.

Pludseligt giver en et Signal. Alle fører til sine Pladser og bøjer sig ivrigt over sine Stoffelie. - Lidt efter kommer der en ganske Hæer ind. Han gaar rundt og ser

paar dens Arbejder, ryster imidlertid usubilligende paa
Glovedet. Ved Toul Holck staaer han glad over asket, han
roser Toul og klapper ham paa Skulderen! - Herover
gaar, og de begynder alle at pakke sammen. De forlader
Atelieret Parris eller Enkeltois. -

Toul Holck bliver tilbage for at lægge sidste Haand paa
Arbejdet, Lily ser interesseret til. Han lægger Penslen
og Træder tilbage, hun klapper i Hænderne og siger
akkolmund for ham. Overgiveren griber han Heude om
hivet og valser rundt med Heude. Da han staaer,
holder han Heude fast, ser paa Heude og kysser Heude.
Him lader det soligt ske. Han kysser Heude endnu en
Gang. Han lægger Armeene om hans Hals og ser straa-
lende glad paa ham. -

2. Scene.

2. Scene.

Lily Glem.

Elegant Oplystue. Lily kommer ind, mysmende og smi-
lende, med Hænderne bag Nakken, endnu i Overtois. Him
driver lidt rundt, sætter sig et Øjeblik ved Pindet og
klimprer. Kysser sig og gaar mod en anden Lø, som
hun forsigtigt aabner og smytter ind af.

3. Scene.

3. Scene.

En fortrøvet Mand.

Bankier Grant sidder i sit Værelse ved et Bord fuld af
Papirer, fortrøvet staaer han i en Turliste. Lily kom-
mer ind, men han marker Heude ikke, for Him slængte
Armeene om hans Hals og kysser ham. Han ser tungt
op og forsøger at smile. Him knuder bestyret ned

for ham. "Glad er der sket, Far?" Han ryster afværgende
paa Hovedet. "Him girer Turulisten. - Skal der noget
her, der gør dig bedrøvet?" Han ryster fortrolet paa Hovedet.
- Hily Raster den fra sig og girer ham i Skulderen, "Glad
er det dog, Far?" Han ryster Røm paa Hovedet, lægger Ar-
men om hende og fører hende modstræbende ud. Han
Kommer alene tilbage med usigelig Træt og forpint Mine.
Synker ned i en Stol og skjuler Ansigtet i Haanden. -

4 Scene.

4 Scene.

1 angstelige Timer

Hily Sovrørelse. Aften. Hily i Natdrag sidder urolig og
tankefuld paa Sengkanten. Him rejser sig, gaar til Døren
og lytter. Gæber tilbage, tager fra Bordet et Billede af Paul
og betrakter det ømt, glemmeude alet andet. - Pludseligt
farer Him op og løber igen mod Døren. Kommer tilbage,
girer et Hys, der staar paa Bordet, og lister ud.

5 Scene.

5 Scene.

En Korridor. Hily Kommer med Huset i Haanden. Him
stanser udenfor en Dør og banker. - Intet Svar. - Him banker
endnu en Gang. - Aabner endelig forsigtigt Døren. - Der er
mørkt derinde, og him gaar skuffet videre. Him stanser uden-
for en anden Dør og kigger ind ad Nøglehullet.

6 Scene.

6 Scene.

Et Afskedsbrev.

Bankier Grants Arbejdsværelse. Selv sidder han ved sit
Skrivebord med Pennen i Haanden. Nu og da løfter han
sit forpinte Ansigt og stryger sig over Panden, skriver.

ser igen. Pludselig synker han hælende sammen.⁴
Lid efter forsøger han at skrive videre, men maa opgive
det. Han stopper Brevet ned i en Skuffe, stikker Huset
og gaar ud.

7 Scene.

7 Scene.

Lid efter Asbues Døren, og Hilky kigger ind, hæver Huset og
ser sig søgende rundt. Han gaar hen til Skrivebordet og
søger med rystende Hænder. Han river Skuffen op, finder
Brevet! Skælvende af Nervositet asbuer him det, og, bjet
mod Huset, læser him:

Mit kære Barn. Jeg har i den sidste Tid mistet hele
min Formue ved forfælede Spekulationer. Jeg skulde dog
roligt have det, hvis jeg ikke samtidigt havde forbragt
50,000 Fr, som en Ungdomsven, Fabrikant Werner havde
deponeret hos mig. - Dette kan jeg ikke overleve, og jeg
ser derfor ingen anden Udvej - - -

Hilky tager Brevet, synker svimmel ned paa en Stol og hælker.
Paa toger him det sammen, farer rædselsslagen op, griber
Brevet, lytter et Øeblik og styrter ud.

8 Scene.

8 Scene.

En Kamp og en Sejr.

Bankier Grants Sovvareelse. Han gaar rastløs op og ned.
Hilky kommer styrte ind og fælder Faderen om Halsen.
"Åa, du lever dog!" Han ser bestyrtet paa hende. "Hvor
ved du det?" Hilky viser ham Brevet. "Jeg har læst det."
Han skjuler sine Øjne. Han Raster sig ind til ham:
"Du skal leve Far!" "Hører du, hører du Far!" Han ryster

hævedt paa Hovedet. "Det er forsent." "Nej, nej!" "Hily traler⁵
to Skrid tilbage, hendes Ansigt lysner:

Gy skal i Morgen gaa til Fabrikant Werner
og tale din Sag!

Grant ser lidt opmuntret ud, men ryster triolende paa
Hovedet. Men Hily giver sig ikke: "Du lover mig at leve,
ikke, Far!" "Hau nikker.

9. Scene.

9. Scene.

Fabrikant Werners Protegé.

Et Kontor med et Par skrivende Kontorister. Kinstmaler
Poul Holck kommer ind. Han spørger efter Chefen. En
Kontorist gaar ind i det næste Værelse, kommer straks
tilbage og viser mod Löven. "Varsaagod."

Fabrikant Werners Arbejdsværelse, yderst elegant. Werner
siddes ved Skrivebordet, han er graalæret, med et forment
støtelyt Udse. Poul Holck kommer ind. Werner hilser
med et venligt Smil og beder ham tage Plads. Han taler
elak værdigt med ham og lægger Haanden paa hans Taa.
- Hils efter seer Werner sig og nikker mod Peuyeskabet.
"De kan vel godt bruge lidt Peuge?" Poul Holck smiler
og trækker paa Skulderen: "Ja, desværre." Werner aabner
Peuyeskabet, tager nogle Sedler ud, som han sætter Holck
lille tojer bikkende og takkende imod dem. - Werner
tager smilende et Tag i hans Frakke, minster dem og
smirer ham rinkt. "De trænger til en ny Frakke." Han
hefter endnu en Seddel. Holck ler glød og takker.
Werner omfavner ham og fører ham mod Löven.

- - Ude i Forkontoret sidder nu Frøken Hily. Holck

6.
hilses forbeholdt paa hende, men hun ryster sig og gaar
med et lille alvorligt Nikke forbi ham, ind ad Døren, som
Kontoristen advarer for hende.

10. Scene.

10. S.

Hily bærer for sin Faders Liv.

Werners Kontor. Werner har igen toget Plads ved Skrive-
bordet. Hily kommer ind. Werner hilser formelt. Hily
Hilsen er æyctelig og nervøs. Hun siger sit Navn. Werner
smiler, ryster sig og gaar hende høfligt i Møde og rækker
hende Haanden! „Dens Far er min gammel Ven!“ Hily
lægger Haanden paa Brystedet og ser forpint ud. Werner
klapper beroligende hendes Arm og nøder hende til at
tage Plads. Hun skjuler Ansigtet i sine Haender. Werner
spøyer „Hvad er det?“ Hily ser op og siger med en
opgivende Haandbevægelse:

Min Far er ruineret!

Werner aner Uro og trækker sig et Par Skridt tilbage
fra hende. Gæftigt og indræyende spørger han „Og hvad
saa mere?“ Hily kaster sig gædelende ned. Han viser
endnu længe tilbage og siger Koler: „Rejs Dem.“ Han rejser
paa Stolen! Hun sætter sig. Han gaar hen og griber hende
heftigt i Armen. „Har han forbrøgt mine Peng?“ siger
han og viser mod sig selv. Hily sidder ubevægelig. Werner
gentager heftigere sit Spørgsmaal. Hily er tungt op paa
ham og nikker. Forbitret gaar han op og ned ved Gulvet.
Staudser nu og da og forklarer med store Gestus hvor
infamt Hily's Far har behandlet ham. Hily nikker. Han
gaar endnu et Par Gange op og ned. Hily ryster sig,

giver hans Haand og taler med betyde Mine til ¹⁴ ham. Werner er ubønhørlig. Lily faldes paa Kne. Werner staaer og løfter hende op. I det han leder hende til en Stol, bliver hans Ansigt mildere. Lily taler til ham, og han stryger et Par Gange eftertaenktomt hendes Kind. Hun rækker ham sin Haand, som han tager. Han ser et Glimt paa hende, og kysser Haanden. Hun giver med begge Haender om hans og kapper den. Han staaer for-
døbt i Betændring af hendes Ungdom og Skønhed, de veksler et Smil. Igen giver hun hans Haand, "Vil de saa tilgive min Far?" Han nicker. Efter et Glimts Betænkning gaar han hen til Skrivebordet, sætter sig og skriver.

Kære Ven! Det var en bitter Pille, du gav mig der at sluges. For vort gamle Venstabs Skyld, og for din henvendende Batters Skyld skal ^{imidlertid} alt være glemt og tilgivet. Fat Mod og begynd hirt igen.
Din hengivne Werner.

6 Han rækker hende smilende Brevet over Bordet. Hun glemmer løber det, ryser sig begyndt, daar pludselig Arme om hans Hals og kysser hans Kind med et straalende Ansigt. Han kysser hende blid paa Panden saa lægger han Brevet i en Konvolut og rækker hende det. De veksler et hjerteligt Haandtryk. Hun gaar. Han staaer i Tanker og ser efter hende.

11. 8.

11. Scene.

Nye Aaar.

Et meget tæneligt møbleret Værelse. Lily i en enkelt net Dragt med hvort Forklæde gaar til og fra og dækker Bord. Hun ser glad og fornøjet ud. Det ringes! Lily løber

ind kommer ind igen ved Faberens Arm, fornøjet sam-
talende. Han er tarveligt klædt og ser træt ud. Han
sætter sig ved Bordet: "Jeg er skrupsulten." Glem sætter
an for ham, han spiser med god Appetit og nikker
glad til hende. Glem ikke selv at spise siger han, og
byder hende et Fad. - Lidt efter spørger han: "Er der
kommet nogle Breve?" Glem nikker, ryser sig og henter
et Par Stykker. Grand byder et, læser det, ser forundret
ud og rækker Brevet til Hilz, som læser med lige saa
stor Forbauselse:

Fabrikant Werner iibeder sig Arven af
Hr. og Frøken Grants behagelige Nærværelse
til Souper og Bal. Onsdagen d. 20 d. Kl. 9.
L. u.

de der til hinanden. Pludseligt ser Grand bety meget ud. Han
iler ud og kommer tilbage med en Kisteboks, som de begge
kritisk undersøger. Han ser spørgende paa Hilz, som emilende
nikker: "Den kan nok gaa an."

12. 8.

12 Scene.

Poul Holcks første Besøg i Hilzys Hjem.

Sammes Stue. der er toget af Bordet. Hilz står derinde og
undersøger sig kritisk i et Spejl. Det ringer. Hilz løber ud og
kommer tilbage med Poul Holck. Glem lytter om Faberens
er i Farmandet, saa kysser de hinanden. Glem tager Indbydel-
ses-Kortet fra Werner og rækker ham, him knytter sigt,
mens han læser det. Med et uforvænnet Smil trækker
han en lignende Indbydelse op af Lommen og rækker
hende:

9.

Fabrikant Werner udleder sig Armen af Hr. Kunstmaler
P. Holcks behagelige Nærværelse til Souper og Bal.
Onsdag den 28. Dec. Kl 9. 1/2.

Hily peger overrasket paa ham: "Du ogsaa!" "Ja!" de gribes
hinanden om Hovedet og svinger rundt. Pludseligt farer de
fra hinanden. - Grant kommer ind. Hily præsenterer
Grant smiler venligt og rækker Poul Haanden. De sætter
sig alle i beleven Samtale. Nu og da veksler Poul og Hily
i Smig og Blik.

13. S.

13 Scene

Festen.

Prægtfuld Salon hos Fabrikant Werner. Gæster. Poul Holck
kommer ind. Werner hilser paa ham og taler et Øjeblik
venligt med ham. Lidt efter kommer Grant og Hily ind.
Werner iler dem smilende i Møde. Hily er i en diskret
klædelig Dragt. Werner siger heude Behageligheder. Han
vender sig og vinker lidt ad Poul. "Maa jeg forestille min
unge Ven, Kunstmaler - Ah de kender hinanden." Poul
og Hily taler et Øjeblik sammen, men Werner afbryder
dem og fører Hily bort for at forestilles for det øvrige Selskab.
- Poul Holck følger heude med Agnere. - Løven slaa op til
Spiseselem. - Werner byder Hily Armen for at føle heude
tilbøds.

14. S.

14 Scene.

"Maa jeg hilse paa min gamle Ven".

Ved et prægtfuldt smykket Bord. Werner med Hily ved sin Side
i livfuld Samtale. Holck sidder og betræfter dem med forstumpet
Mine. Pludseligt rejser Werner sig og hæver sit Glas tilsku-
de mod Grant. Grant springer op og gaar om imod ham,

Werner rejser sig opaa. De mødes paa Halvoegen og klinker¹⁰.
tømmer deres Glas og omfavner hinanden. De gaar tilbage
til deres Pladser. Lily takker Werner ved at sekke ham
en Blomst fra sit Bryst. - Poul Holck vender uvilgigt
Hovedet bort.

15 S.

15 Scene

Et Offer for Skinsygens Toaler

Vinterhave, dunkelt oplyst. Poul kommer trekkende med
den halvvejs modstræbende Lily. De standser. Holck gør hende
Betroddelse, særligt for Blomsten, hun har taget fra sit Bryst
og givet Werner! Lily svarer munt. Han bliver heftigere.
Lily peger overlegent paa hans Slips, der sidder skævt.
Han river forbitret Slipset til rette. Lily smiler. Han
stamper ophisset i Gulvet. I samme Øjeblik kommer
Werner. Holck styrter forbitret bort. Werner ser forbauset
efter ham og fører Haanden til Panden. Lily ler og tryk
hans Arm! De gaar bort i livlig Samtale.

16 S.

16 Scene

De to gamle Venner faar talet ud.

Rygesalon. Werner og Grant kommer ind. Grant griber
berøget Werners Hænder og takker ham. Werner slaaer det
hele hen. Han tryk CigarKassen og byder. De tænker.
Begge sætter sig. Werner læner sig frem og lægger Haanden
paa Grants Arm, og siger:

Vi er det mig, der beder dig. Din Datter --

Grant ser forbauset op. Werner er lidt forlegen, men Grant
forstærker ham, griber begge hans Hænder og ryster dem

hyerteligt. De stikker Hovederne sammen og forhaaler!!

14. 8.

14 Scene.

Blendet af Rigdommen.

Salonen. Samtalen gaar livligt mellem Grupperne. Grant kommer gaaende med sin Latter stanset og taler inderlydende til hende. Hun ryster paa Hovedet. Han griber hendes Haender og lægger hende Lagen alvorligt paa Lunde. Hily ser frem for sig med et takkefuldt, alvorligt Udtryk. - Werner kommer til og slutter sig samtalende til de to. Lidt efter forsvinder Grant. Werner gaar samtalende med Hily mod en Dør. De Grupperne stikker Hovederne hidskede sammen.

18. 8.

18 Scene.

Kærlighed - og Taknemlighed!

Et Cabinet. Werner og Hily kommer ind. Han er spejlede tilbage, griber paa hendes Haender. "Vil de være min Gæst?" Hun ryster stille paa Hovedet. Han trænger ind paa hende. "Hoder de da ikke af mig?" Hun nikker med højt Hoved. Han omfaaner hende og kysser hende paa Tinden. - Et Par Herre viser sig i Døren. Werner og Hily farer fra hinanden.

19. 8.

19 Scene.

En Kunstnerhybel.

Et fattigt Værelse med Seng, Bord, et Par Stole, Staffeli! Hily i Overdøj, lækker ind af en tarveligt klædt Pone der tørrer en Stol af og beder hende sætte sig. - Hily sætter sig ned - Ponen gaar. Hily er alvorlig og ser takkefuld ud.

12.

Him ser sig omkring, betragter det tarvelige Møblement
og fører sig omme Sammen. Him rejser sig og gaar hoved-
systemt Vænt. Da Him hører Poul Komme, ~~går~~ ^{gaar} Him
Men og sætter sig paa Stolen igen. - Poul Holck kommer
farende ind, straalende af Glæde. Han raaber hende i
Møde:

Tænk dig, jeg har faaet Guldmedaille for mit Billede!

Hily rækker ham Haanden og lykønskning men uden
Begyndelse. Holck tilføjer med patetisk Haandbevægelse

Og 400 Kr i Rygestipendium!

Hily trækker paa Smilbaandet. Han ser bestyrtet og
fordrøjet paa hende. Hily ryster paa Hovedet og trækker
paa Skulderen. Poul bliver hidsig og raaber op med stær-
ke Fagter. Hily rejser sig bled og vil gaa. Poul slinger
Arme om hende og vil holde hende tilbage, men
Him frigør sig. Han stiller sig i Vejen, men Him
ryster paa Hovedet og siger alvorligt:

det maa være forbi imellem os.

Han griber fortvivlet hendes Haand og søger hendes
Øjne: "Hvorfor? Hvorfor?" Him drager sin Haand til
sig, nikker bedrøvet Farvel og gaar. - Poul kaster sig
huelkønt ned paa sin Seng. -

20. 8.

20. Scene.

Hily er ikke glad.

Samme eneste Stue som i 11 og 12 Scene. Hily gaar og
støder af; Him ser trist ud. Hilt efter gaar Hun hen
til Vinduet, læner sig mod Væggen, og støtter puen for sig

i søgmodige Tanker. Han tager sit Kommetørklæde
pænt og græder stikke. Pludselig færes him saummen,
lytter, skjuler Høckkluden, sætter paa Haaret og gaar ud. 13

21. S.

21. Scene.

Hily kommer tilbage med Werner. Han er elegant klædt
og ser oprømt ud. Han kysser hende galant paa Haaren,
den, tager hende om Hovedet og beder om et Kys. Han rækker
ham Handen med et lidt tørt Smil. Han peger ud; "Vil
du med lidt ud at køre?" Han nikker, gaar ud og henter
Overstøt. Werner hjælper hende galant, men ser samtil-
igt kritisk paa hendes Frøje. Han vrisser lidt ad hans
Kritiske Mine, idet han trækker den paa hende. - Da de
stær færdige, kommer Grant ind. Han hilser overstøt
meget glad paa Werner, hvis Haand han bliver ved
med at ryste. De to Herrer tale overgivent saummen og
ser smilende paa Hily, der smiler lidt tungt. Werner
og Hily gaar, medens Grant glad følger dem til Dørs.
Grant vender tilbage, gribende tilfældt sine Hænder.
- Han gaar til Vinduet og vinker.

22. S.

22. Scene.

Under Rigdommens Tegn.

Et elegant Kæstøt udenfor et beskedent Hus. Hily og Wer-
ner kommer ud af Gæledøren. Hily slantser et Hebet
og nyder Lynet af Ekspozen. Tjeneren aabner Vogn-
døren. Hily stiger ind, derpaa Werner. Han sætter sig
mødeligt tilrette vinker til Faderen i Vinduet, Werner
ligesaa. Vognen kører. -

23. S.

23. Scene.

Ungdommen drager forbi.

Ekipagen i Skridgang paa en smuk Promenade.
 De unge Kunstner fra Atelieret (i 1. Scene) Kommer fra Skov-
 tur med grønne Grenue i Faanen, de unge Mænd med
 Hov i Hatten. Da de faar Hø paa Tuly i Ekipagen
 hilser de jublende og svinger med Grenue. Kim Toul
 Holck hilser med mørkt Ansigt og skynder sig forbi,
 forud for de andre. - Lily bliver ved med at hilse og
 vinke med oplivet Ansigt.

24. S.

24 Scene.

Vognen kører videre. Vi ser hende og Werner Side om
 Side. Glendes Ansigt bliver mørkt, og hvin Ræmpen
 med Graaden. Hun venter Hovedet bort fra Werner og
 stirrer Træt hen for sig. - Glemmeligt visker hvin en
 Taare bort. Werner betragter hende fra Siden med
 bekymret Ansigt.

25. S.

25 Scene.

Før Deklarationen

Smuk herstabelig Have ved Werners Villa. Fra Villan
 føer en bred Trappe ned. Selskabsklæde Herre og Damer
 promenerer i Havegangen. Blandt Gæsterne ses Poul
 Holck, der driver ensomt og rastløst rundt, han ser
 træt og mismodig ud. Paa en Bænk sidder Lily i
 Samtale med et Par Damer. Ogsaa hvin er adspredt og
 følger Poul Holck med Grenue. Oppe paa Trappen
 viser Werner sig, han vinker ad Lily. Hun rejser sig
 og gaar langsomt op mod Trappen. Gid hvin på
 ser Poul Holck, standses hvin, ser paa ham og rækker

15.
Glaanten ud imod ham. Han lader, som han ikke ser
den, og blikker formelt. Lily gaar videre, op ad Trappen,
venter sig engang og ser efter Poul.

26. S.

26 Scene.

Eet Spil af Skabnen.

Samme Sted. Der er til en Side dækket et Bord i Haven
med Champagne og Frugt og Træer. Gæsterne samles for
ventningsfulde omkring det. - Da træder Werner ud
paa Trappesatsen med Lily. De begynder at gaa ned
ad Trappen. Da træder Lily i sin Tjod, snubler og falder.
Hun bliver som livløs liggende ved Foden af Trappen.
Gæsterne flokkes bestyrtede om hende. Werner og et Par
Herrer løfter hende op, bærer hende hen og lægger hende
paa en Hævedænk. Et Øblik staar alle Raabløse og
forvirrede.

27. S.

27 Scene.

Pludseligt kommer Poul Holck styrkende fra Baggrunden,
skjæder de omkringstaaende og Werner voldsomt
til Side, ser et Øblik forvirret og forstyrret paa Lily
og styrter sig ned over hende. Han støtter hovedet mod
hendes Haand og hulker, saa hans Højeme dirrer
- De andre trækker sig diskret tilside. Werner staar
stille og ser alvorligt og bestyrtet paa de to.

28. S.

28 Scene.

Rekonvalescenten holder Fødselsdag

Grants Stue fra 20. Scene. Lily sidder hvilende i en
stor Hævestol. Blomster paa Bordet. Faderen i Overstøj

med en Mappe under Armen, bøjer sig over hende, kysser
hendes Kærligt paa Panden og gaar Mod Døren. Der staaer
han, nikker til hende, ser paa sit Ur og skynder sig
af Sted. Lily vinker efter ham. Een Sygeplejerske påser
lidt om hende. Lily sidder og stirrer traat hen for sig.
Det ringer! Sygeplejersken gaar ud at lukke op. —

29. S.

29. Scene

Alle de unge Kunstnere (paa Holdet nær) kommer
ind. De omringer hende, giver hende Blomster og
lykønskter hende; Lily rækker dem alle Haanden og
takker. Der staaer Vin og Tøje paa Bordet. Hun beder dem
foregne sig deraf. Werner kommer ind, alle de unge
trækker sig tilbage omkring Bordet. — Werner gaar frem
til hende og kysser hendes Haand. Samtidigt lægger han
en Aske i hendes Skød. Hun aabner den med et
mat Smil, uden synderlig Interesse. Hun tager et prægt
fuldt Perlehaarsbånd op; tringer sig til at smile ven-
ligt til ham, idet hun rækker ham Haanden til Tak.
Efter et Øjeblikes Beskæftelse lader hun Perlehaarsbåndet
synke tilbage i Asken. Werner har betragtet hende
opmærksomt. — Nu bøjer han sig over hende og siger
et Par Ord, venter sig derpaa og gaar ud ad Døren.

30. Scene.

30. Scene.

Den bedste Fødselsdagsgave.

Werner kommer ind igen med Poul Holck under Armen

Lily ser ham først, da han står lige over for hende. 14.
Him farer sammen med et sæt, hendes Ansigt lysner
af Glee. Laa breder hun lænselsfuld sine Arme
ud imod ham. Poul synker paa Knæ foran hende. Him
ser spørgende op paa Werner, der nikker mildt til
hende. - Laa kysser hun Poul. - Da hun igen ser op,
venter hun sig og vinker ad Werner, som har trukket
sig noget tilbage. Him rejser sig, tager om hans Hoved
faldt hun for første Gang trykker et Kys paa hans Mund.
- Werner smiler til hende og gaar hen mod Løren.
Poul Holck styrter hen til ham og griber hans Hænder.
Werner trykker hans Haand, nikker bedrøvet og gaar.
- Da Poul venter tilbage, nærmer Kunstnerkaren
sig og bylder de To med fyldte Glas. - Lily og Poul
står med hinanden i Haanden og modtager med
Smil og Tak deres Lykønskninger. —

—

Gildet og vand Kjerpe

1.

STK. NR.

Grant.....Bankier.
Lily.....hans Datter.
Werner.....Fabrikant.
Poul Holck.....Kunstmaler.
Kunstnere.
Selskabsgæster.

----- 0 0 0 0 0 -----

1.

UNGE KUNSTNERE.

ET Atelier. Staffelier opstillede. 4 Herrer og 2 Damer, deriblandt Lily og Poul Holck. Poul staar paa en Stol og svinger med et Glas. De andre sidder rundt paa Bordene og applauderer ham livligt. Med store Fagter priser han Kunstens Skønhed og Kunstnerens Liv, trods Fattigdommen, han peger paa sin luvslidte Frakke og tæller med en ynkelig Mine Penge op i sin Haand. De andre ler og jubler, da han springer ned af Stolen, holder de sine Glas frem og klinker med ham. Pludseligt giver han et Signal. Alle farer til sine Pladser og bøjer sig ivrigt over sine Staffelier. Lidt efter kommer den gamle Lærer ind. Han gaar rundt og ser paa deres Arbejder, ryster undertiden misbilligende paa Hovedet. Ved Poul standser han glad og overrasket, han rører Poul og klapper ham paa Skulderen. Læreren gaar, og de begynder alle at pakke sammen. De forlader Parvis eller Enkeltvis. Poul bliver tilbage for at lægge sidste Haand paa Arbejdet, Lily ser interesseret til. Han lægger Penslen og træder tilbage, hun klapper i Hænderne og nejer skælnsk til ham. Overgivon griber han hende om Livet og valsor rundt med hende. Da han standser holder han hende fast, ser paa hende og kysser hende. Hun lader det roligt ske. Han kysser hende endnu en Gang. Hun lægger Arme om hans Hals og ser

2.   straalende glad paa han.

2.

LILYS HJEM.

Elegant Dagligstue. Lily kommer ind nynnende og smilende, med Hænderne bag Nakken endnu i Overtøj. Hun driver lidt rundt, sætter sig et Øjeblik ved Pianoet og klimprer. Røjser sig og gaar mod en anden Dør, som hun forsigtigt aabner og smutter ind.

3.

EN FORTVIVLET MAND.

Grant sidder i sit Værelse ved et Bord fuldt af Papirer, fortvivlet stirrer han i en Kursliste. Lily kommer ind, men han mærker hende ikke, før hun slynger Armene om hans Hals og kysser ham. Han ser tungt op og forsøger at smile. Hun knæler bestyrtet ned for ham. Hvad er det sket, Far? Han ryster afværgende paa Hovedet. Hun griber Kurslisten. Staar der noget her, der gør dig bedrøvet? Han ryster fortvivlet paa Hovedet. Lily kaster den fra sig og griber ham i Skulderen: "Hvad er det dog Far?" Han ryster kun paa Hovedet, lægger Armen om hende og fører hende modstræbende ud. Han kommer alene tilbage med usigelig træt og forpint Mine. Synker ned i en Stol og skjuler Ansigtet i Hænderne.

04.

I ÆNGSTELIGE TIMER.

Lilys Soveværelse. Aften. Lily i Natdragt sidder urolig og tankefuld paa Sengekanten. Hun røjser sig, gaar til Døren og lytter. Vender tilbage, tager fra Bordet et Billede af Paul og betragter det omt, glemmende alt andet. Pludseligt farer hun op og løber igen mod Døren. Kommer tilbage, griber et Lys, der staar paa Bordet, og lister ud.

EN KORRIDOR.

Lily kommer med Lyset i Haanden. Hun standser udenfor en Dør og banker. Intet Svar. Aabner endeligt forsigtigt Døren. Der er mørkt derinde, og hun gaar skuffet videre. Hun standser uden for en anden Dør og kigger ind ad Nøglehullet.

ET AFSKEDSBREV.

Grants Arbejdsværelse. Selv sidder han ved sit Skrivebord med Pennen i Haanden. Nu og da løfter han sit forpinte Ansigt og stryger sig over Panden, skriver saa igen. Pludseligt synker han hukende sammen. Lidt efter forsøger han at skrive videre, men maa opgive det. Han stopper Brevet ned i en Skuffe, slukker Lyset og gaar ud.

Lidt efter aabnes Døren og Lily kigger ind, hæver Lyset og ser sig søgende rundt. Hun gaar hen til Skrivebordet og søger med rystende Hænder. Hun river Skuffen op, finder Brevet. Skælvende af Nervøsitet aabner hun det og bøjet mod Lyset, læser hun: Mit kære Barn. Jeg har i den sidste Tid mistet hele min Formue ved forfejlede Spekulationer. Jeg skulde dog roligt bære det, hvis jeg ikke samtidigt havde forbrugt 50,000 Kr, som en Ungdomsven, Fabrikant Verne havde deponeret hos mig. Dette kan jeg ikke overleve, og jeg ser derfor ingen anden Udvej. Lily taber Brevet, synker svimmel ned paa en Stol og hulker. Saa tager hun sig sammen, farer rædselsslagen op, griber Brevet, lytter et Øjeblik og styrter ud.

EN KAMP OG EN SEJR.

Grants Sovoværelse. Han gaar rastløs op og ned. Lily kommer styrrende ind og falder Faderen om Halsen "Aa, du lever dog." Han ser

4. bestyrtet paa hende: "Hvor ved du det?" Lily viser ham Brevet: "Jeg har læst det. Han skjuler sine Øjne. Hun kaster sig ind til ham: "Du skal love Far." Hører du, hører du Far. Han ryster haabløst paa Hovedet: "Det er forsent." Nej, Nej. Lily træder to Skridt tilbage, hendes Ansigt lysner: "Jeg skal i Morgen gaa til Fabrikant Werner og tale din Sag. Grant ser lidt opruntret ud, men ryster tvivlende paa Hovedet. Men Lily giver sig ikke: "Du lover mig at love ikke Far." Han nikker.

9.

FABRIKANT WERNERS PROTEGE.

Et Kontor med et Pærskrivende Kontorister, Kunstmaler Holck kommer ind. Han spørger efter Chefen. En Kontorist gaar ind i det næste Værelse, kommer strax tilbage og viser mod Døren: "Værsgøg" Werners Arbejdsværelse, yderst elegant. Werner sidder ved Skrivebordet, han er graahaaret, med et fornemt stateligt Ydre. Holck kommer ind. Werner hilser med et venligt Smil og beder ham tage Plads. Han taler elsesværdigt med ham og lægger Haanden paa hans Knæ. Lidt efter rejser Werner sig og nikker mod Pongeskabet: "De kan vel godt bruge lidt Ponge? Poul smiler og trækker paa Skulderen: "Ja, desværre." Werner aabner aabner Pongeskabet, tager nogle Sedler ud, som han rækker Holck. Denne tager bukkende og takkende imod dem. Werner tager smilende et Tag i hans Frakke, monstret den og snurrer ham rundt: "Du trænger til en ny Frakke." Han henter endnu en Saddol. Holck ler glad og takker. Werner omfavner ham og fører ham mod Døren. Ude i Forkontoret sidder nu Lily. Poul hilser forbavset paa hende, men hun rejser sig og gaar med et lille alvorligt Nik forbi ham, ind ad Døren, som Kontoristen aabner for hende.

10.

LILY BEDER FOR SIN FADERS LIV.

Werners Kontor. Werner har igen tager Plads ved Skrivebordet. Li-

5.   ly kommer ind. Werner hilser formelt. Lilys Hilsen er angstelig og nervøs. Hun siger sit Navn. Werner smiler, rejser sig og gaar hende høfligt i Møde og rækker hende Haanden: "Deres Far er min gamle Ven." Lily lægger Haanden paa Brystet og ser forpint ud. Werner klapper beroligende hendes Arm og nøder hende til at tage Plads. Hun skjuler Ansigtet i sine Hænder. Werner spørger: "Hvad er det?" Lily ser op og ^{siger} med en opgivende Haandbevægelse: "Min Fader er ruineret. Werner aner Uraad og trækker sig et Par Skridt tilbage for hende. Heftigt og indtrængende spørger han: "Og hvad saa mere?" Lily kaster sig grædende ned. Han viger endnu længere tilbage og siger koldt: "Rejs Dem." Han peger paa Stolen. Hun sætter sig. Han gaar hen og griber hende heftigt i Armen. "Har han forbrugt mine Penge?" siger han og viser mod sig selv. Lily sidder ubevægelig. Werner gentager heftigere sit Spørgsmaal. Lily ser tungt op paa ham og nikker. Forbitret gaar han op og ned ad Gulvet. Standser nu og da og forklarer med store Gestus, hvor infant Lilys Far har behandlet ham. Lily nikker. Han gaar endnu et Par Gange op og ned. Lily rejser sig, griber hans Haand og taler mod bedende Mine til ham. Werner er ubønhørlig. Lily falder paa Knæ. Werner standser og løfter hende op. Idet han leder hende til en Stol, bliver hans Ansigt mildere. Lily taler til ham og han stryger et Par Gange eftertænksomt hendes Kind. Hun rækker ham sin Haand, som han tager. Han ser et Øjeblik paa hende og kysser Haanden. Hun griber mod begge Hænder om hans og klapper den. Han staar fortabt i Beundring af hendes Ungdom og Skønhed. De veksler et Smil. Igen griber hun hans Haand. Vil De saa tilgive min Far? Han nikker. Efter et Øjebliks Betænkning gaar han hen til Skrivebordet, sætter sig og skriver. Kære Ven. Det var en bitter Pille, du gav mig der at sluge. For vort gamle Venskabs Skyld, og for din henrivende Datters Skyld skal imidlertid alt være glemt og tilgivet. Fat Mod og begynd Livet igen. Din heng. Werner.

6. Han rækker hende smilende Brevet over Bordet. Hun gennemlæser det, rejser sig begejstret, slaar pludseligt Armene om hans Hals og kysser hans Kind med et straalende Smil. Han kysser hende blidt paa Panden, saa lægger han Brevet i en Konvolut og rækker hende det. De veksler et hjerteligt Haandtryk. Hun gaar. Han staar i Tanker og ser efter hende.

11.

NYE KAAR.

Et meget tarveligt møbleret Værelse. Lily i en enkelt net Dragt med hvidt Forklæde gaar til og fra og dækker Bord. Hun ser glad og fornøjet ud. Det ringer. Lily løber ud, kommer ind igen ved Faderens Arm, fornøjet samtalende. Han er tarveligt klædt og ser træt ud. Han sætter sig ved Bordet: "Jeg er skrupsulten." Hun sætter an for ham, han spiser med god Appetit og nikker glad til hende. Glem ikke selv at spise siger han og byder hende et Fad. Lidt efter spørger han: "Er der kommet nogle Breve." Hun nikker, rejser sig og henter et Par Stykker. Grant bryder et, læser det, ser forundret ud og rækker Brevet til Lily, som læser med lige saa stor Forbavselse: Fabrikant Werner udbeder sig Æren af Hr. og Frk. Grants behagelige Nærværelse, til Souper og Bal. Onsdagen d. 20 ds. Kl. 9. De ler til hinanden. Pludseligt ser Grant bekymret ud. Han iler ud og kommer tilbage med en Livkjole, som de begge kritisk undersøger. Han ser spørgende paa Lily, som smilende nikker: "Den kan nok gaa an."

12.

POUL HOLCKS FØRSTE BESØG I LILYS HJEM.

Samme Stue. Der er taget af Bordet. Lily staar derinde og undersøger sig kritisk i et Spejl. Det ringer. Lily løber ud og kommer tilbagr med Poul. Hun lytter om Faderen er i Farvandet, saa kysser de hinanden. Hun tager Indbydelseskortet fra Werner og rækker ham, hun knejser vigtigt, mens han læser det. Med et underfundigt Smil

7. trækker han en lignende Indbydelse op af Lommen og rækker hende: Fabrikant Werner udbeder sig Æren af Hr. Kunstmaler P. Holcks behagelige Nærværelse til Souper og Bal. Onsdag den 20 ds. Kl. 9. Lily peger overrasket paa ham: " Du ogsaa." Ja. De griber hinanden om Livet og svinger rundt.. Pludseligt farer de fra hinanden. Grant kommer ind. Lily præsenterer. Grant smiler venligt og rækker Poul Haanden. De sætter sig alle i Samtale. Nu og da veksler Poul og Lily's Blik et Blik.

13.

FESTEN.

Pragtfuld Salon hos Fabrikant Werner. Gæster. Poul Holck kommer ind. Werner hilser paa ham og taler et Øjeblik venligt med ham. Lidt efter kommer Grant og Lily ind. Werner iler dem smilende i Møde. Lily er i en diskret klædelig Dragt. Werner siger hende Behageligheder. Han vender sig og vinker let ad Poul. Maa jeg forestille min unge Ven, Kunstmaler. Ah de kender hinanden. Poul og Lily taler et Øjeblik sammen, men Werner afbryder dem og fører Lily bort for at forestilles for det øvrige Selskab. Poul følger hende med Øjnene. Døren slaas op til Spisesalen. Werner byder Lily Armen for at føre hende tilbereds.

14.

MAA JEG HILSE PAA MIN GAMLE VEN.

Ved et pragtfuldt smykket Bord. Werner med Lily ved sin Side i livfuld Samtale. Holck sidder og betragter dem med forstømt Mine. Pludseligt rejser Werner sig og hæver sit Glas hilsende mod Grant. Grant springer op og gaar om imod ham, Werner rejser sig ogsaa. De mødes paa Halvvejen og klinker, tømmer deres Glas og omfavner hinanden. De gaar tilbage til deres Pladser. Lily takker Werner ved at række ham en Blomst fra sit Bryst. Poul vender uvilligt Hovedet bort.

ET OFFER FOR SKINSYGENS KVALER.

Vinterhave, dunkelt oplyst. Poul kommer trækkende med den halvvejs modstræbende Lily. De standser. Poul gør hende Bebrejdelser, særligt for Blomsten, hun har taget fra sit Bryst og givet Werner. Lily svarer nat. Han bliver heftigere. Lily peger overlegent paa hans Slips, der sidder skævt. Han river forbitret Slipset tilrette. Lily smiler. Han stamper ophidset i Gulvet. I samme Øjeblik kommer Werner. Poul styrter forbitret bort. Werner ser forbavset efter ham og fører Haanden til Panden. Lily ler og tager hans Arm. De gaar bort i livlig Santale.

16.DE TO GAMLE VENNER FAAR TALT UD.

Rygesalon. Werner og Grant kommer ind. Grant griber bevæget Werners Hænder og takker ham. Werner slaar det hele hen. Han tager Cigarkassen og byder. De tænder begge. Sætter sig. Werner læner sig frem og lægger Haanden paa Grants Arm, og siger: Nu er det mig der beder dig. Din Datter---. Grant ser forbavset op. Werner er lidt forlegen, men Grant forstaar ham, griber begge hans Hænder og ryster dem hjærteligt. De stikker Hovederne sammen og forhandler.

17.BLÆNDET AF RIGDOMMEN.

Salonen. Samtalen gaar livligt mellem Grupperne. Grant kommer gaaende med sin Datter, standser og taler indtrængende til hende. Hun ryster paa Hovedet. Han griber hendes Hænder og lægger hende Sagen alvorligt paa Sinde. Lily ser frem for sig med et tankefuldt alvorligt Udtryk. Werner kommer til og slutter sig samtalende til de to. Lidt efter forsvinder Grant. Werner gaar samtalende med Lily mod en Dør. I Grupperne stikkes Hovederne sammen.

10. LILY ER IKKE GLAD.

Samme enkelte Stue som i 11 og 12. Lily gaar og støver af, hun ser trist ud. Lidt efter gaar hun hen til Vinduet, læner sig mod Væggen og stirrer frem for sig.. Hun tager sit Lømmetørklæde frem og græder stille. Pludseligt farer hun sammen, skjuler Støvekluden, retter paa Haarret og gaar ud.

21.

Lily kommer tilbage med Werner. Han er elegant klædt og ser oprømt ud. Han kysser hende galant paa Haanden, tager hende om Livet og beder om et Kys. Hun rækker ham Kinden med et lidt træt Smil. Han peger ud: " Vil du lidt med ud at køre?" Hun nikker, gaar ud og henter Overtøj. Werner hjælper hende galant, men ser samtidigt kritisk paa hendes Tøje. Hun visser lidt ad hans kritiske Mine, idet han trækker den paa hende. Da de staar færdige, kommer Grant ind, han hilser overstrømmende glad paa Werner, hvis Haand han bliver ved med at ryste. De to Herrer taler overgivent sammen og ser smilende paa Lily, der smiler lidt tungt. Werner og Lily gaar, medens Grant glad følger dem til Dørs. Grant vender tilbage, gnider tilfreds sine Hænder. Han gaar til Vinduet og vinker.

22.UNDER RIGDOMMENS TEGN.

Et elegant Køretoøj udenfor et beskedent Hus. Lily og Werner kommer ud af Gadedøren. Lily standser et Øjeblik og nyder Synet af Ekvipagen. Tjeneren aabner Vognøren. Lily stiger ind, derpaa Werner. Hun sætter sig mageligt til Rette, vinker til Faderen i Vinduet, Werner ligesaa. Vognen kører.

UNGDOMMEN DRAGER FORBI.

Ekvipagen i Skridtgang paa en smuk Promenade. De unge Kunstnere fra Atelieret i Scene 1 kommer fra Skovtur med grønne Grene i Favnen, de unge Mænd med Løv i Hatten. De faar Øje paa Lily i Ekvipagen hilser de jublende og svinger med Grenene. Kun Poul hilser med mørkt Ansigt og skynder sig forbi, forud for de andre. Lily bliver ved med at hilse og vinke med oplivet Ansigt.

24.

Vognen kører videre. Vi ser hende og Werner Side om Side. Hendes Ansigt bliver mørkt, og hun kæmper med Graaden. Hun vender Hovedet bort fra Werner og stirrer træt hen for sig. Hemmeligt hvisker hun en Taare bort. Werner betragter hende fra Siden med bekymret Ansigt.

25.FØR DEKLARATIONEN.

Smuk, herskabelig Have ved Werners Villa. Fra Villaen forer en bred Trappe ned. Selskabsklædte Herrer og Damer promenerer i Havegangene. Blandt Gæsterne ses Poul, der driver ensomt og rastløst rundt, han ser træt og mismodig ud. Paa en Bænk sidder Lily i Samtale med et Par Damer. Ogsaa hun er adspredt og følger Poul med Øjnene. Oppe paa Trappen viser Werner sig, han vinker ad Lily. Hun rejser sig og gaar langsomt op mod Trappen. Idet hun passerer Poul, standser hun, ser paa ham og rækker Haanden ud imod ham. Han lader, som han ikke ser den, og bukker formelt. Lily gaar videre, op ad Trappen, vender sig engang og ser efter Poul.

26.ET SPIL AF SKÆBENEN.

Samme Sted. Der er til en Side dækket et Bord i Haven med Champagne og Frugt og Kager. Gæsterne samles forventningsfulde omkring det. Da træder Werner ud paa Trappeafsatsen med Lily. De begynder

12. at gaaned ad Trappen. Da træder Lily i sin Kjole, snubler og falder. Hun bliver som livløs liggende ved Foden af Trappen. Gæsterne flokkes bestyrtede om hende. Werner og et Par Herrer løfter hende op, bærer hende hen og lægger hende paa en Havebank. Et Øjeblik staar alle raadløse og forvirrede.

27.

Pludseligt kommer Poul styrtende fra Baggrunden, skyder de Omkringstaaende og Werner voldsomt til Side, ser et Øjeblik fortvivlet og forstyrret paa Lily og styrter sig ned over hende. Han støtter Hovedet mod hendes Haand og bulker, saa hans Legeme dirrer. De andre trækker sig diskret tilside. Werner staar stille og ser alvorligt og bestyrtet paa de to.

28.

REKONVALESCENTEN HOLDER FØDSELSDAG.

Grants Stue fra 20. Lily sidder hvilende i en stor Lænestol. Blomster paa Bordet. Faderen i Overtøj med en Mæppe under Armen, bøjer sig over hende, kysser hende kærligt paa Panden og gaar mod Døren. Der standser han, nikker til hende, ser paa sit Uhr og skynder sig af Sted. Lily vinker efter ham. En Sygeplejerske pusler lidt om hende. Lily sidder og stirrer træt hen før sig. Det ringer. Sygeplejersken gaar ud og lukker op.

29.

Alle de unge Kunstnere, paa Poul nær, kommer ind. De omringer hende, giver hende Blomster og lykønsker hende. Lily rækker dem alle Haanden og takker. Der staar Vin og Kage paa Bordet. Hun beder dem forsyne sig deraf. Werner kommer ind, alle de Unge trækker sig tilbage til Bordet. Werner gaar frem til hende og kysser hendes Haand. Samtidigt lægger han en Kasse i hendes Haand. Hun aabner den med et mat Smil, uden synlig Interesse. Hun tager et pragtfuldt Perlehalsbaand op, tvinger sig til at smile venligt til ham, idet hun rækker ham Haanden til Tak.

13. Efter et Øjeblikks Beskuelse lader hun Porlehalsbaandet synke tilbage i Åsken. Werner har betragtet hende opmærksomt. Nu bøjer han sig over hende og siger et Par Ord, vender sig derpaa og gaar ud ad Døren.

30.

DEN BEDSTE FØDSELSDAGSGAVE.

Werner kommer ind igen med Poul under Armen. Lily ser ham først, da han staar lige overfor hende. Hun farer sammen med et Sæt, hendes Ansigt lysner af Glæde. Saa breder hun lægselsfuldt sine Arme ud imod ham. Poul synker paa Knæ foran hende. Hun ser spørgende op paa Werner, der nikker mildt til hende. Saa kysser hun Poul. Da hun igen ser op, vender hun sig og vinker ad Werner, som har trukket sig noget tilbage. Hun rejser sig, tager om hans Hoved. Idet hun for første Gang trykker et Kys paa hans Mund. Werner smiler til hende og gaar hen mod Døren. Poul styrter hen til ham og griber hans Hænder. Werner trykker hans Haand, nikker bebrøvet og gaar. Da Poul vender tilbage, nærmer Kunstnerskaren sig og nylæer de to med fyldte Glas. Lily og Poul staar mod hinanden i Haanden og modtager med Smil og Tak deres Lykønskninger.

----- 0 0 0 0 0 -----

Jest, hvor Dick møder Philip.
"Dick gasser Plauen eller foresætter sig) at
vilde tjene den udsatte Belønning for
Philip's Bagtjebel?"

Jest Philip (med Plauen) kommer ind at
Porten kommer Dick og Samler i Bil næsten
Fart, de afværes Samler
Samler ryger præfekt og
hænder sig om at skubbe
den betjente Dick er
Læser;